

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΣΤΗΝ 11η ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΜΕΣΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΣΤΟ ΑΜΜΑΝ ΤΗΣ ΙΟΡΔΑΝΙΑΣ

Στο Αμμάν της Ιορδανίας μετέβη η Α.Θ.Μ. ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρος Β΄ προκειμένου να συμμετάσχει στις εργασίες της 11ης Γενικής Συνελεύσεως του Συμβουλίου Εκκλησιών Μέσης Ανατολής που συγκαλείται από τις 6 έως 8 Σεπτεμβρίου ε.έ. στην Ιορδανική πρωτεύουσα, υπό την διοργάνωση και φιλοξενία του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων.

Το παρόν σε αυτή την Συνέλευση μαζί με τον Αλεξανδρινό Προκαθήμενο, έδωσαν ο Πατριάρχης Αντιοχείας κ.κ.Ιωάννης, ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ.Θεόφιλος, ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ.Χρυσόστομος, ο Κόπτης Πατριάρχης Twandros Β΄ καθώς και οι λοιποί προκαθήμενοι των υπολοίπων χριστιανικών Εκκλησιών (Καθολική, Αρμενική, Συροϊακωβιτική και Ευαγγελική) από τον χώρο της Μέσης Ανατολής, ενώ τον Οικουμενικό Πατριάρχη εκπροσώπησε ο Σεβ.Μητροπολίτης Φιλαδελφείας κ.Βενέδικτος.

Τον Μακ.Πατριάρχη Αλεξανδρείας κ.κ.Θεόδωρο Β΄, συνοδεύουν οι Σεβ.Μητροπολίτες Ερμούπολεως κ.Νικόλαος, Άκκρας κ.Νάρκισσος και ο Αιδ.Πρωτοπρεσβύτερος π.Αθηνόδωρος Παπαευριπιάδης, Έξαρχος του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας στην Κύπρο.

Τα θέματα με τα οποία θα ασχοληθεί το Συμβούλιο κατά την διάρκεια αυτού το τριημέρου είναι :

- 1.Οι προκλήσεις τις οποίες αντιμετωπίζουν οι Εκκλησίες στην Μέση Ανατολή
- 2.Η αποστολή των χριστιανών στην Μέση Ανατολή και ο ρόλος τους σε εθνικό και διεθνές επίπεδο .
- 3.Η συνεργασία με τις Δυτικές Εκκλησίες και την Διασπορά .
- 4.Η σχέσεις μεταξύ χριστιανών και μουσουλμάνων στην περιοχή.

Κατά την εναρκτήρια συνεδρίαση της Γενικής Συνελεύσεως τον λόγον έλαβε ο Μακαριώτατος, λέγοντας τα εξής :

“ Αγαπητοί αδελφοί εν Χριστώ, μέλη του Συμβουλίου Εκκλησιών Μέσης Ανατολής, Καθώς πλησιάζουμε την Κυριακή προ της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού, ας προβληματιστούμε πάνω σε μερικά ιστορικά γεγονότα. Η ιστορία είναι διάσπαρτη από τόπους συνδεδεμένους με γεγονότα, τα οποία θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν ως γεγονότα ντροπιαστικά για την ανθρωπότητα. Ένα τέτοιο γεγονός θα μπορούσε να είναι, για παράδειγμα, ο βομβαρδισμός της ναυτικής βάσης στο Περγλ Χάρμπορ (Perl Harbour), στις 7 Δεκεμβρίου 1941. Ο Πρόεδρος Φράνκλιν Ρούσβελτ, αναφερόμενος σ΄ αυτή την ημέρα, είπε, ‘Ήταν μια μέρα που όλοι θα θυμόμαστε με ντροπή». Ο βομβαρδισμός του Περγλ Χάρμπορ μέχρι σήμερα είναι ένα γεγονός που θυμόμαστε, επειδή συνέβη ένα απερίγραπτο κακό.

Από την άλλη πλευρά, υπάρχουν και τόποι συνδεδεμένοι με γεγονότα στην ιστορία τα οποία θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν ως γεγονότα ευεργετικά για την ανθρωπότητα. Ένα τέτοιο γεγονός θα μπορούσε να είναι, για παράδειγμα, η πτώση του Τείχους του Βερολίνου, στις 9 Νοεμβρίου 1989. Τα απομεινάρια του Τείχους θα φέρνουν πάντα πίσω στο μυαλό μας αναμνήσεις από αυτήν την ημέρα που σηματοδότησε την αρχή του τέλους της κομμουνιστικής καταπίεσης και των διώξεων των Χριστιανών στην κομμουνιστική Ανατολική Ευρώπη.

Όμως, υπάρχει κι ένας τόπος συνδεδεμένος με γεγονός ιστορικό το οποίο θυμόμαστε διότι μέσα στην ίδια μέρα έλαβε χώρα ένα τόσο απερίγραπτο κακό, αλλά και μια τόσο υπέροχη ευλογία για την ανθρωπότητα! Ο τόπος αυτός είναι ο Γολγοθάς. Ο Γολγοθάς βίωσε την περιβόητη ημέρα που ο Κύριός μας θανατώθηκε στο σταυρό. Ο Γολγοθάς,

ωστόσο, βίωσε επίσης και την ημέρα ορόσημο που ο Κύριός μας ποδοπάτησε τον θάνατο, προσφέροντας στην ανθρωπότητα το δώρο της αθανασίας της ψυχής μας.

Μετά από δύο χιλιετίες, ο Γολγοθάς θα μπορούσε να θεωρηθεί ως μια μικρογραφία της Μέσης Ανατολής. Όπως ο Γολγοθάς ήταν γεμάτος με τα κρανία των καταδικασθέντων και εκτελεσθέντων, έτσι και η Μέση Ανατολή σήμερα είναι γεμάτη με πτώματα ανθρώπων που έπεσαν θύματα αιματηρών συγκρούσεων, της τρομοκρατικής παραφροσύνης ή της αδιέξοδης αδυναμίας των ανθρώπων με διαφορετικές ταυτότητες να συνυπάρχουν.

Όπως ο Γολγοθάς τότε ήταν ένας εξέχων ιστορικά και προφητικά τόπος, έτσι και η Μέση Ανατολή εξακολουθεί να είναι και σήμερα το κατεξοχήν λίκνο των τριών μεγάλων μονοθεϊστικών θρησκειών. Ωστόσο, αυτός ο πολυσήμαντος τόπος δεν παύει να προσφέρει λατρεία προς τον 'θεό' του πολέμου, θυσιάζοντας στο βωμό της βίας την σημερινή ευημερία και την αυριανή ελπίδα των ανθρώπων της Μέσης Ανατολής.

Και όπως ο Γολγοθάς τότε γνώρισε την φρίκη του Πάθους του Κυρίου μας, έτσι και η Μέση Ανατολή σήμερα γίνεται μάρτυρας της φρίκης της απόγνωσης και της ανασφάλειας. Τότε ο Κύριός μας κτυπήθηκε, χλευάστηκε, περιπαίχτηκε, δέχτηκε εμπτυσμούς, αναγκάστηκε να κουβαλήσει το σταυρό Του και στο τέλος σταυρώθηκε. Σήμερα πλήθη ανθρώπων εγκαταλείπουν τις πατρίδες τους, ξεκινώντας ένα ταξίδι που μπορεί να καταλήξει σε ένα ναρκοπέδιο ή στα κρύα νερά της Μεσογείου.

Τότε ο Κύριός μας υπέμεινε την αγωνία του σταυρού, ενώ εκείνοι που ήταν στο Γολγοθά έκαναν τα πάντα ώστε να ενισχυθεί η ταλαιπωρία του. Σήμερα πλήθη ανθρώπων υπομένουν την αγωνία του αναγκαστικού εκπατρισμού, ενώ εκείνοι που έχουν την εξουσία στα χέρια τους δεν πράττουν ό,τι μπορούν για να απαλύνουν τον πόνο τους.

Τότε η μόνη συμπόνια που ο Κύριός μας έλαβε ήταν από μια μικρή ομάδα ανθρώπων που συγκεντρώθηκαν γύρω από τον Σταυρό Του! Η μητέρα Του, μια θεία Του, ο αγαπημένος μαθητής, η γυναίκα που λυτρώθηκε από την αμαρτωλή ζωή της. Σήμερα μόνο εμείς που έχουμε την ευθύνη να οδηγήσουμε το ποίμνιό μας στη Βασιλεία των Ουρανών, μπορούμε να προσφέρουμε σωτήρια και παρηγορητική συμπόνια.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο αυτή την Κυριακή προ της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού, η Εκκλησία μάς θυμίζει μέσω του Ευαγγελίου του Ιωάννη (3:16) ότι «ο θεός τόσο αγάπησε τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Μονογενή Του Υιό, ώστε όποιος πιστεύει σε Αυτόν να μην χαθεί, αλλά να έχει αιώνια ζωή». Αποστολή μας είναι να εκφράσουμε την αγάπη και τη συμπόνια του θεού, συνδράμοντας τους Χριστιανούς της Μέσης Ανατολής, ώστε, καθώς σηκώνουν το σταυρό του μαρτυρίου των καιρών μας, να μην απωλέσουν την ελπίδα και την πίστη ότι ο Τίμιος Σταυρός παραμένει το μέσο της σωτηρίας μας, η γέφυρα που εξακολουθεί να ενώνει τη γη με ουρανό. ”